Lietas Nr. C30807720
Lietvedības Nr. CA-1181-22/10
ECLI:LV:RAT:2022:1005.C30807720.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 5. oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis referents Arnis Dundurs,
tiesnese Sandra Krūmiņa,
tiesnese Dzintra Zvaigznekalna-Žagare,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ (/pers. A/) prasībā pret SIA "/Nosaukums B/" par parāda piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 7. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ 2020. gada 17. decembrī, ar vēlākiem papildinājumiem un grozījumiem, cēlusi tiesā prasību pret SIA "/Nosaukums B/", lūdzot piedzīt zemes nomas maksas parādu 7971,31 *euro* un likumiskos sešus procentus gadā, kas uz 2021. gada 20. septembri aprēķināti 300,04 *euro* apmērā.

Prasība pamatota ar apstākļiem, ka /pers. A/ pieder zemes gabals /adrese A/, kura daļa 6962 m^2 apmērā ir funkcionāli piesaistīta uz šī zemesgabala esošajam un atbildētājai piederošajam vairāku ēku un būvju nekustamajam īpašumam /adrese B/, tādējādi starp pusēm radot piespiedu nomas tiesiskās attiecības.

Ar šī ēku un būvju nekustamā īpašuma iepriekšējo īpašnieku SIA "/Nosaukums C/" prasītājai bijis noslēgts 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līgums par šī zemesgabala daļas 6962 m^2 platībā nomu ar nomas maksu sešu procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības. Līguma 7.1. punkts paredzējis tā spēkā esamību arī attiecībā uz iznomātāja vai nomnieka tiesību un saistību pārņēmējiem. Atbilstoši līguma noteikumiem SIA "/Nosaukums C/" informējusi prasītāju par iespējamo tās tiesību un saistību pārņēmēju, tostarp piedāvājot prasītājai izmantot pirmpirkuma tiesības. Atbildētāja nekustamo īpašumu iegādājusies no SIA "/Nosaukums C/" ar 2020. gada 26. februāra pirkuma līgumu.

Starp prasītāju un SIA "/Nosaukums B/" kā iepriekšējā nomnieka tiesību un saistību pārņēmēju nav vienošanās par nomājamās zemes platības maiņu vai tādu nomas maksu, kas būtu atšķirīga no judikatūrā pieņemtās un līdzšinējā zemes nomas līgumā noteiktās. No 2020. gada aprīļa prasītāja uzsākusi izrakstīt atbildētājai rēķinus par zemes nomu 637,37 *euro* mēnesī atbilstoši sešu procentu apmēram no zemes kadastrālās vērtības. Atbildētāja vēlējusies nomas maksu samazināt un izrakstītos rēķinus apmaksājusi tikai daļēji. Tādējādi attiecībā uz rēķiniem par zemes nomu laikā no 2020. gada aprīļa līdz 2021. gada augustam atbildētājai izveidojies parāds 7971,31 *euro* apmērā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 7. februāra spriedumu nospriests noraidīt šo /pers. A/ prasību pret SIA "/Nosaukums B/" par parāda piedziņu.

Spriedums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Tiesa nodibinājusi, ka starp pusēm pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības, kas izveidojušās dalīta īpašuma rezultātā, un ka šādā gadījumā zemes un ēku īpašnieka savstarpējās attiecības par zemes lietošanu ir nodibināmas, izpildot likumā noteiktu pienākumu.

Prasībā par zemes nomas parāda piedziņu starp pusēm nav strīda, ka prasītājai ar ēku un būvju iepriekšējo īpašnieci SIA "/Nosaukums C/" bijis noslēgts 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līgums. Turpretim lietā ir strīds par to, vai minētā nomas līguma nosacījumi ir saistoši atbildētājai kā jaunajai ēku un būvju īpašniecei.

[2.2] Attiecībā uz strīdu par 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līguma saistošo spēku tiesa konstatējusi, ka atbildētāja nav šī līguma dalībniece un ka minētais nomas līgums nav bijis ierakstīts zemesgrāmatā. Tiesa nav konstatējusi, ka atbilstoši Civillikuma 1521. pantam atbildētāja būtu pievienojusies strīdus līgumam. Tādējādi, atreferējot arī Civillikuma 1403., 1404. un 1427. panta saturu, tiesa atzinusi, ka atbildētājai nav saistoši līdzšinējā zemes nomas līguma noteikumi, tostarp tajā pielīgtais nomas maksas apmērs. Šai ziņā tiesa norādījusi arī uz Civillikuma 1546. pantu, ka citu personu pielīgti apsolījumi nesaista trešo personu, konkrētajā gadījumā atbildētāju.

Šādos apstākļos tiesa atzinusi, ka nomas līguma saistošo spēku atbildētājai nepierāda ne šī līguma 7.1. punkta noteikumi par tā spēkā esību iznomātāja vai nomnieka maiņas gadījumā, ne arī apstāklis, ka strīdus nekustamā īpašuma iegādes līgumā atbildētāja ir apliecinājusi, ka tai ir zināma šī nekustamā īpašuma saistība ar strīdus zemes gabala daļu 6962 m^2 platībā.

[2.3] Strīdā par zemes nomas līguma saistošo spēku tiesa kā nepamatotu novērtējusi arī prasītājas atsauci uz Civillikuma 2123. pantu, Proti, tiesa nav konstatējusi, ka starp pusēm iepriekš būtu bijis noslēgts zemes nomas līgums, un nav atzinusi lietā par pierādītu, ka atbildētāja konkrēto ēku un būvju nekustamo īpašumu būtu ieguvusi kā SIA "/Nosaukums C/" tiesību un saistību pārņēmēja un ka būtu notikusi SIA "/Nosaukums C/" uzņēmuma daļas pāreja par labu atbildētājai.

Tiesas ieskatā tas vien apstāklis, ka viens no atbildētājas dalībniekiem iepriekš bijis arī viens no SIA "/Nosaukums C/" dalībniekiem, neliecina par uzņēmuma daļas pāreju. Šai ziņā tiesa ņēmusi vērā arī to, ka minētajai fiziskajai personai pieder tikai vien procents no atbildētājas kapitāldaļām. Tāpat tiesa novērtējusi, ka atbildētāja ir dibināta vairāk nekā piecus gadus pirms pirkuma līguma noslēgšanas par strīdus nekustamā īpašuma iegādi. Šādos apstākļos tiesa atzinusi, ka arī atbildētājas un SIA "/Nosaukums C/" vienāds saimnieciskās darbības veids nevar liecināt par SIA "/Nosaukums C/" uzņēmuma daļas pāreju Komerclikuma 20. panta izpratnē.

[2.4] Lai gan tiesa pievienojusies prasītājas viedoklim, ka piespiedu nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no tā, vai starp pusēm ir noslēgts nomas līgums, proti, rakstiska vienošanās, un nomas objekta pieņemšanas-nodošanas akts, tas, tiesas ieskatā, neatbrīvo puses no nepieciešamības vienoties par nomas maksas apmēru kā vienu no nomas līguma būtiskajām sastāvdaļām. Savukārt strīda gadījumā nomas maksas apmēru nosaka tiesa,

pamatojoties uz ieinteresētās personas prasību, kā tas izriet gan no Civillikuma 2120. un 2123. panta, gan no judikatūrā paustajām atziņām.

Konstatējot, ka strīdus periodā normatīvajos aktos nav noteikts nomas maksas apmērs pušu vienošanās neesības gadījumā un ka prasība nav celta par šī nomas maksas apmēra noteikšanu, tiesa atzinusi prasību par noraidāmu. Atbilstoši Civilprocesa likuma 192. pantam tiesa norādījusi uz pienākumu taisīt spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

[3] Par šo Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022. gada 7. februāra spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā un lūdzot prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] No celtās prasības ir nepārprotami redzams, ka prasītāja lūgusi piedzīt nomas maksas parādu, nomas maksu aprēķinot samērīgā – sešu procentu – apmērā no zemes kadastrālās vērtības atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" un Civillikuma noteikumiem, kā arī tiesu praksē paustajām atziņām. Tiesai bijis pienākums analizēt šī prasības aprēķina pamatotību.

Pušu sarakstē atbildētāja, saņemot zemes nomas maksas rēķinu Nr. 60, lūgusi uzrādīt /pers. E/ pilnvarojumu rīkoties prasītājas vārdā, brīdinot, ka pilnvaras nesaņemšanas gadījumā rēķins netikšot apmaksāts. Šai ziņā apelācijas sūdzībā norādīts, ka citu pretenziju attiecībā uz minētā rēķina apmaksu, atbildētāja šajā sarakstē nav izteikusi.

[3.2] Tiesa bez ievērības ir atstājusi faktu, ka atbildētāja ir veikusi daļēju samaksu par zemes nomu, vadoties no pašas veikta aprēķina par zemes nomas maksu trīs procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības. Līdz ar to, vadoties arī no Civillikuma 1488. panta otrā punkta un 1435. panta, nav pamata prasību noraidīt pilnā apjomā.

Noraidot prasību par parāda piedziņu, netiek atrisināts pušu strīds un prasītāja tādējādi zaudē likumā noteiktās tiesības uz atlīdzību par zemes lietošanu.

[3.3] Secinot, ka līdzšinējais nomas līgums nav attiecināms uz atbildētāju un ka nav notikusi līdzšinējā nomnieka uzņēmuma pāreja par labu atbildētājai, tiesa nav novērtējusi prasītājas argumentus par Civillikuma 1874. panta attiecināmību uz pušu nodomu pārjaunot līdzšinējo 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līgumu.

Savukārt attiecībā uz uzņēmuma pāreju apelācijas sūdzībā norādīti šādi apstākļi. Proti, vienīgā persona, ar kuru prasītāja komunicējusi iepriekšējā un esošā nomnieka laikā, bijusi /pers. F/. Abiem nomniekiem ir identisks saimnieciskās darbības veids. Nav mainījušies tie darbinieki, ar kuriem saskārusies prasītāja, ne arī pārstāvji, ar kuriem prasītāja veikusi pārrunas. Stāvvietas ārējā veidojumā un izkārtnēs izmaiņu nav, ne arī klientiem norādītajā kontaktinformācijā vai mājaslapā.

[4] Rakstveida paskaidrojumos par prasītājas apelācijas sūdzību atbildētāja to uzskatījusi par nepamatotu.

[5] Civillieta, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. panta pirmo daļu, tikusi nolikta izskatīšanai rakstveida procesā, ievērojot drošības pasākumus un izvērtējot apstākļus, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, nodrošinot lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājas apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība ir noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

[6.1] Lietā nav strīda par atbildētājas pienākumu maksāt prasītājai nomas maksu par pēdējai piederošā zemesgabala daļas lietošanu 6962 m^2 platībā sakarā ar atbildētājai piederošā ēku un būvju nekustamā īpašuma – kā lietā noskaidrots, tad autostāvvietas –/adrese B/, atrašanos uz šī prasītājai piederošā zemesgabala. Turpretim lietā apelācijas instancē pamatā ir strīds par to, vai konkrētajā gadījumā nomas maksas parāda aprēķina un piedziņu iespējams veikt bez pušu noslēgtas vienošanās par nomas maksas apmēru un bez tiesā izvirzīta prasījuma par šī nomas maksas apmēra noteikšanu.

[6.1.1] Prasītājas pozīcija, ka vienošanās noslēgšana par nomas maksas apmēru nav nepieciešama un ka atbildētājai ir saistoša nomas maksa 6 % apmērā no zemes kadastrālās vērtības, būtībā pamatojas viedoklī par atbildētāju kā iepriekšējā nomnieka tiesību un saistību pārņēmēju 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līguma 7.1. punkta izpratnē. Proti, prasītājas ieskatā ir notikusi iepriekšējās nomnieces SIA "/Nosaukums C/" uzņēmuma daļas pāreja par labu atbildētājai Komerclikuma 20. panta izpratnē, jo, kā prasības pieteikumā norādīts, abas šīs juridiskās personas pārstāvējis atbildētājas /amats/ /pers. F/, kurš vienlaikus ir arī dalībnieks šajās abās sabiedrībās. Šai ziņā prasītājas 2021. gada 10. marta atsauksmē pirmās instances tiesai papildus norādīts, ka saimnieciskās darbības veids nav mainījies, ne arī izkārtnes autostāvvietā un apkalpojošais personāls.

Novērtējot šos argumentus, pirmās instances tiesa pārsūdzētajā spriedumā uzņēmuma daļas pāreju no iepriekšējās nomnieces esošajai atzinusi par nepierādītu. Spriedumā norādīts, ka vienas un tās pašas fiziskās personas dalībnieka statuss abās sabiedrībās, ne arī šo komersantu saimnieciskās darbības veida sakritums pats par sevi nepierāda uzņēmuma pāreju sakarā ar strīdus nekustamā īpašuma – autostāvvietas – īpašumtiesību maiņu pirkuma līguma rezultātā. Spriedumā arī norādīts, ka citu pierādījumu uzņēmuma daļas pārejai lietā nav.

Pārsūdzot tiesas spriedumu, apelācijas sūdzība šajā daļā būtībā nav pamatota ar jauniem argumentiem. Papildus norādīts vien tas, ka nav mainījusies arī uzņēmuma mājas lapa un tajā norādītā kontaktinformācija. Savukārt jauni pierādījumi apelācijas instancei pieteikti nav.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piekto daļu atzīst par pareizu un pilnībā pietiekamu pirmās instances tiesas spriedumā pausto pamatojumu atzinumam, ka strīdus 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līgums un tajā pielīgtais nomas maksas apmērs nav saistošs atbildētājai. Ne apelācijas sūdzībā norādītie argumenti, ne arī lietā esošie pierādījumi nedod pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai. Uz pierādījumu trūkumu lietā prasītājai norādīts jau pārsūdzētajā tiesas spriedumā.

Kolēģijas vērtējumā kā pierādījums iepriekšējā nomnieka tiesību un saistību pārņemšanai nevar būt prasītājai kā zemes īpašniecei izteiktais piedāvājums izmantot pirmpirkuma tiesības atbilstoši atbildētājas noslēgtajam pirkuma līgumam par strīdus nekustamā īpašuma iegādi. Prasītājas norādītais, ka kāda no nomniecēm, bijusī vai esošā, būtu pozicionējusi atbildētāju kā iepriekšējās nomnieces tiesību un saistību pārņēmēju – lielākā mērā nekā tas izriet no autostāvvietas īpašumtiesību pārejas fakta un ar to saistītajām dalībnieku izmaiņām zemes piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās –, lietā nav guvis apstiprinājumu. Tāpat lietā izšķirošas nozīmes nav pušu sarunām, faktiski sarakstei, par 2019. gada 20. jūnija zemes nomas līguma pārjaunojumu, ja gan šo sarunu laikā, gan arī joprojām apelācijas instances tiesā starp pusēm nav vienošanās par šāda nomas līguma vienu no būtiskajām sastāvdaļām – zemes nomas maksas apmēru.

[6.1.2] Prasītājas viedokli, ka nomas maksas parāda aprēķinu un piedziņu ir iespējams veikt arī bez tiesā izvirzīta prasījuma par konkrēta nomas maksas apmēra noteikšanu, kolēģija atzīst par nepamatotu.

Kolēģija sprieduma [6.1.1] punktā jau atzinusi, ka attiecībā uz prasībā norādīto strīdus periodu starp pusēm nav noslēgta vai panākta vienošanās par zemes nomas maksas apmēru. Atbildētāja, neatzīstot celto prasību un apelācijas sūdzību uzskatot par nepamatotu, nav piekritusi nomas maksai sešu procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Šādos apstākļos, kolēģijas vērtējumā, pareizai strīda izšķiršanai par aprēķināmās un piedzenamās zemes nomas maksas apmēru ir jāvadās no normatīvajiem aktiem. Šai ziņā kolēģija, līdzīgi kā pirmās instances tiesa, konstatē, ka likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta trešā daļa, paredzot zemes īpašnieka tiesības saņemt no ēku un būvju īpašnieka nomas maksu, nav noteikusi ne konkrētu nomas maksas apmēru, ne tā

ierobežojumus.

Savukārt, nepastāvot tiesiskajam regulējumam par nomas maksas apmēru, kolēģija ņem vērā judikatūrā paustās atziņas, ka, nepievēršoties nomas līguma būtiskajām sastāvdaļām, nav iespējams izšķirt strīdu pēc būtības par nomas tiesisko attiecību nodibināšanu vai šādu faktisko attiecību, kas pastāv uz likuma pamata, konstatēšanu. Nomas maksas parāds atbilstoši nodibinātajiem apstākļiem ir pakārtots jautājums (*skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 20. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-5/2016*). Tādējādi konkrētajā gadījumā strīds par zemes nomas maksas parāda piedziņu var tikt izlemts vienīgi pēc tam, kad ir noteiktas nomas līguma būtiskās sastāvdaļas.

Tiesa bez attiecīga prasījuma pastāvēšanas pēc savas iniciatīvas nevar noteikt starp pusēm pastāvošo nomas tiesisko attiecību būtisko sastāvdaļu – nomas maksas apmēru –, ņemot vērā Civilprocesa likuma 192. pantā noteikto tiesas kompetences ierobežojumu taisīt spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata. Šādu neizteiktu prasījumu nevar aizstāt prasītājas norādītais apstāklis, ka no prasības pieteikuma viennozīmīgi ir skaidrs prasītājas aprēķinātais un lūgtais zemes nomas maksas sešu procentu apmērs no zemes kadastrālās vērtības. To nevar aizstāt arī apstāklis, ka prasības periodā atbildētāja ir veikusi prasītājas izrakstīto rēķinu daļēju apmaksu, ar šādu izpildījumu faktiski atzīstot sev par pieņemamu nomas maksu kādā konkrētā apmērā. Šai ziņā kolēģija atzīst par nepieciešamību norādīt, ka zemes nomas maksas apmēra noteikšana tiesas ceļā nav tikai formāls process, bet gan pilnvērtīga tiesvedība, kuras ietvaros ir novērtējami abu pušu konkrētajos apstākļos ekonomiski pamatoti argumenti par nomas maksas taisnīgu un samērīgu apmēru.

Nepastāvot prasījumam par nomas maksas apmēra noteikšanu, lietā nav nozīmes arī tiesību teorijā balstītiem apelācijas sūdzības argumentiem par prasības priekšmetu un tās aktīvo un pasīvo pamatu. Vienlaikus tieši ar prasības priekšmeta un pamata pareizu noteikšanu, prasītāja, pretēji apelācijas sūdzībā paustajām bažām, joprojām saglabā savas likumā noteiktās tiesības uz atlīdzību par zemes lietošanu strīdus periodā.

[7] Pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus un sniegusi tiem atbilstošu lietas faktisko apstākļu juridisko novērtējumu.

[8] Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 140. panta sesto daļu ir atceļams ar pirmās instances tiesas tiesneša 2020. gada 23. decembra lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta trešo daļu ir izlemjams jautājums par atbildētājai radušos ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu.

Sakarā ar saņemto advokāta palīdzību atbildētāja lietā iesniegusi zvērināta advokāta J.Spilves rēķinu par juridisko palīdzību un dokumentu sagatavošanu 1452 *euro* apmērā. Novērtējot šos izdevumus, kolēģija ņem vērā, ka pilnvarojums advokātam izsniegts un advokāta orderis izrakstīts 2022. gada 23. martā, tas ir, pēc pirmās instances tiesas sprieduma sastādīšanas un apelācijas sūdzības saņemšanas. No lietas materiāliem vienīgā redzamā advokāta darbība ir 2022. gada 23. marta paskaidrojumu sagatavošana par apelācijas sūdzību un iesniegšana tiesā. No paskaidrojumu satura kolēģija konstatē, ka lielākoties tie satur atbildētājas 2021. gada 1. februāra, 17. novembra un 2022. gada 6. janvāra paskaidrojumos norādīto apstākļu un pārsūdzētajā tiesas spriedumā ietverto motīvu atreferējumu.

Novērtējot lietas sarežģītības pakāpi un sagatavoto paskaidrojumu saturu un apjomu iepretim atbildētājas tiesībām saņemt kvalitatīvu juridisko palīdzību, Civillietu tiesas kolēģija, piemērojot Civilprocesa likuma 44. panta piekto daļu, kā taisnīgus un samērīgus šos atlīdzināmos izdevumus atzīst 500 *euro* apmērā, minēto summu piedzenot no prasītājas par labu atbildētājai.

Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu no prasītājas par labu valstij piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,21 *euro* apmērā kā starpība starp šo izdevumu kopējo 16,58 *euro* apmēru un prasītājas jau samaksātajiem 5,37 *euro*.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo un otro daļu sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms desmit dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430. un 432. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (/pers. A/) prasību pret SIA "/Nosaukums B/" par nomas maksas parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, dzimusi /datums//Valsts/, par labu SIA "/Nosaukums B/", reģistrācijas Nr. /numurs/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 500 *euro* (piecsimt *euro*), samaksu veicot tās kontā Nr. /numurs/ kredītiestādē AS "Swedbank".

Piedzīt no /pers. A/, dzimusi /datums//Valsts/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,21 *euro* (vienpadsmit *euro* un divdesmit viens cents), samaksu veicot pēc šādiem rekvizītiem: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķī jānorāda 21499 un lietas numurs, dati lietas dalībnieka identificēšanai.

Atcelt ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneša 2020. gada 23. decembra lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu – ķīlas tiesības atzīmes ierakstīšanu Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs/SIA "/Nosaukums B/", reģistrācijas Nr. /numurs/, piederošajam nekustamajam īpašumam /adrese B/, kadastra Nr. /numurs/–, nosakot, ka prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un veicot drošības naudas 300 *euro* samaksu Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr. 90000068892, kontā Nr. LV83TREL8280010000000 Valsts kasē.

Tiesnesis A.Dundurs

Tiesnese S.Krūmiņa

Tiesnese Dz.Zvaigznekalna-Žagare